

Dette værk er downloadet fra **Danskernes Historie Online**

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennytte forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

F r a g m e n t

a f

erodots Historie.

U d g i v e t

10 III

Gnþbyðelsesskrift

til den offentlige Examens

i

Odense Cathedral Style

*Universitätsbibliothek
Göttingen*

J. Krag,

Adjunct.

D e n f e 1 3 2 6.

Tryft hos S. Hempel,

Femte Bogs.

Terpsichore.

en første Nation ved Hellespontos, som de Perser, 1.
os havde lauet blive tilbage i Europa, under Megabas-
undervang, var Perinthierne, der ikke vilde under-
sig Darios, og tilforn allerede havde været haardt med-
af Paonerne. Paonerne fra Strymon havde nemlig
uden faaet det Svar: de skulde drage i Felten mod Pe-
nierne, og hvis Perinthierne leirede sig ligefor dem,
dfordrede dem, ved at raabe deres Navn, skulde de
be dem; men hvis de ikke raabte paa dem, skulde de
ingrige dem. Dette rettede Paonerne sig efter. Og
erinthierne leirede sig ligefor dem, udenfor Staden,
de der efter Opfordring en tredobbelt Tvekamp; de
ø nemlig en Mand mod en Mand, en Hest mod en
. og en Hund mod en Hund. Da nu Perinthierne sei-
i de to, og i deres Glæde istemmede Paon, sluttede Pa-
ie, at dette netop var Drakelsvaret, og talde saaledes
m hverandre: Nu er vort Drakelvar nok gaet i Op-
lse, nu er Raden til os. Derpaa angrebe Paonerne
ithierne, medens de sang Paon, vandt en stor Seier,

2. og levnede kun saa af dem. Saaledes var det forhen dem med Pæonerne; dengang derimod var det ved magt, Perserne og Megabazos seirede over Perinth uagtet disse strede, som tappre Mænd, for deres F Esterat Perinthos var undertvunget, drog Nebagazos sin Hær igjennem Thrakien, og bragte enhver Stad hvert Folk i dette Land under Kongens Herredømme; t havde Darios paalagt ham, at han skulde underi Thrakien.
3. Thrakerne ere den talrigste Nation, næst Inderne mindste, i hele Verden. Og hvis den stod under eet hersker, eller var enig, maatte den være uovervindel den allermægtigste af alle Nationer, efter min M Men det er juſt dette, som er uiværksætteligt, og umuligensinde kan blive tilfaldet med dem; og derfor ere de De have mange Navne, hvert Folk efter sin Egn; og have alle næsten eens Skitke i Alt, undtagen Gei
4. Trauer og de, som boe ovenfor Krestonærne. Af har jeg talt om Geterne, som troe paa Udødelighed, de have for Skitke. Trauerne leve i alle andre Hense ligesom de øvrige Thraker, men naar der fødes, eller Rogen hos dem, iagttag de Følgende. Naar et Bi født, sætte Slægtingerne sig omkring det, og jamme alle de Ulykker, det maa gjennemgaae, efterdi det er met til Verden, og opregne derhos alle menneskelige P men naar En er død, gjemme de ham med Lystighi Glæde i Jorden, og nævne derhos alle de Ulykker, h
5. sluppen for, og nu lever i fuldkommen Lyksalighed. De boe ovenfor Krestonærne, have følgende Skit. En Mand har mange Koner. Naar nu En doer hos dem staer der en stor Strid imellem Konerne, hvori deres ner tage ivrig Deel, angaaende, hvem af dem M har elsket høiest. Hun, som denne Ere bliver till prises lykkelig af Mand og Kvinder, og dræbes ved G af sin nærmeste Slægting; og naar hun er dræbt, l ves hun tillige med Manden. De øvrige beklage det
6. en stor Ulykke; thi det er en stor Skam for dem. L

je Thraker finde følgende Skifte Sted. De selge deres 1, til at bringes ud af Landet. Med Pigerne have de Opsigt, men lade dem omgaaes, med hvilke Mand de
Med Konerne derimod have de stræng Opsigt; og deres Koner af Forældrene for en høi Priis. Alt være ivret gjælder for ædelt, men ikke at være tattoueret ædelt. Ikke at dyrke Jorden gjelder for en Ere, at den derimod for en Skam; at leve af Krig og Rovælder for en Ere. Dette er deres mærkeligste Skifte.

yrke ikkun følgende Guder: Ares, Dionysos og Ar- 7.

. Deres Konger afvige fra de andre Borgere deri, af Guderne især dyrke Hermes, og sværge ikkun ved og paastaae om sig selv, at de nedstamme fra Her-
Begravelsesmaaden er ved de Velhavende iblandt dem 8.

ide. I tre Dage lade de den Døde staae til Skue;

slagte de alle Slags Offerdyr, og holde Gjestebud, t de i Forveien først have begrædt ham; derpaa forede Begravelsen, enten ved at brenne, eller ligefrem ne Liget i Jorden. Dernæst opførte de en Gravhol, lde alle Slags Kamplege, i hvilke der udsættes bety-
Kampprise, ligesom ved Evekamp. Dette er Thra-
Begravelsesmaade.

Men hvad der ligger endnu nordligere, end dette Land, 9.

er Ingen i stand til at sige med Visshed, hvad det er ølk, som boe der. Imidlertid synes Landet strax paa Side Istros at være en uendelig Ørken. Kun om et Folk paa hin Side Istros har det været mig muligt at Efterretning: deres Navn er Sigynner; de bruge ikke Dragt, og deres Hesse ere lodne over hele Kroppen, Haar af en Længde indtil sem Fingerbredder, men og brækkesede; og for svage, til at bære Mennesker; aar de spændes for Vogn, ere de meget rafte, og derre Indvæanerne. Deres Grænder strække sig hen i eden af Eneeterne ved det Adriatiske Hav; og, efter eget Sigende, nedstamme de fra Mederne. Men des de komme til at nedstamme fra Mederne, er jeg, in Part, ikke i stand til at begribe; imidlertid kan Alt

jo være muligt i Tidens Længde. Sighynner er ellers
Lignerne, som boe ovenfor Mæssalia, Benævnelsen paa
10. tere, og hos Kyprierne paa Spyd. Som Thrakerne for
er Alting paa hin Side Istrøs fuldt af Bier, og for
skal det ikke være muligt, at komme længere frem.
finder imidlertid denne deres Fortælling usandsynlig;
disse Dyr ere, som bekjendt, fuldstære; derimod troer
at de nordlige Egne ere ubehoelige formedelst Kulde.
er nu, hvad der fortelles om dette Land; og Strandk
heraf var det, Megabazos bragte under Persernes H
dømme.

11. Saasnart Darios var gaaet over Hellespontos,
kommen til Sardis, erindrede han sig den Tjeneste,
sticos fra Miletos havde viist ham, og det Raad,
fra Mithlene havde givet ham. Han lod dem komme
sig i Sardis, og tilstod dem Opfyldelsen af en Begje.
Eftersom nu Histicos var Fyrste i Miletos, attraedede
ikke noget Fyrstedom til; men udbad sig Morkinos i Ed-
nes Land, for der at anlægge en Stad. Dette Land v
nu han. Eftersom derimod Roes ikke var Fyrste, men
vat Mand, udbad han sig, at blive Fyrste i Mithlene.
Og da dette var blevet Begge bevilget, begave de s

12. de Steder, de havde valgt. Det træf sig imidlertid, at D
blev Bidne til følgende Begivenhed, og derved faldt
at befale Megabazos, han skulde undertvinge Pæonerne
lade dem bryde op fra deres Boliger i Europa til Asia.
Der vare to Pæoner, Pigres og Manthes. Disse to
at blive Pæonernes Fyrster, og begave sig derfor, eftersom
Darios var gaaet over til Asien, til Sardis, og bragte
Søster med, som var stor og smuk. De toge Tiden i
engang Darios sad paa sin Throne udenfor Lydersnes
og bare sig da saaledes ad. De pyntede deres Søster
godt, det var dem muligt, og lode hende gaae efter
Hun havde en Kruske paa Hovedet, trak en Hest ved Aar
og spandt Her. Da Kvinden gif forbi, vakte det Dar
Opmerksomhed; thi det, Kvinden gjorde, var hverken
hos Perser, eller Lyder, eller hos noget Folk fra Asia.

a det vakte hans Opmærksomhed, sendte han nogle af Drabanter, med Befaling, at give Agt paa, hvad den foretog sig med Hesten. Disse fulgte nu bag efter. hun kom til Floden, vandede hun Hesten, og efterat havde vandet den, og fyldt sin Kruske med Vand, gik en samme Bei forbi; bar Vandet paa Hovedet. trak n ved Armen, og lod Tenen løbe rundt. Darios 15. sig saavel over det, han hørte af sine Speidere, som han selv saae, og bed, at føre hende frem for ham. hun blev ført frem, ind sandt ogsaa hendes Brødre sig, ikke langt derfra havde holdt Die med Alt. Paa Dasi Spørgsmaal, hvor hun var fra, svarede Englingerne, ure Peonier, og det var deres Søster. Han spurgte : hvad Peonierne vare for Folk, og hvor de boede i en, og i hvad Hensigt de selv vare komme til Sardis. fortalte ham, de vare komme, for at underkaste sig ham; men laaet ved Floden Strymon, og Strymon ikke langt iellesspontos, og de nedstammede fra Teukerne fra Troia. disse Omstændigheder fortalte de. Han spurgte, om og alle Kvinder der vare saa arbeidsomme. De svarede og ast ja hertil; thi det var netop derpaa, det hele var lagt an.

Derpaa skrev Darios et Breve til Megabazos, den 14. herre, han havde ladet blive tilbage i Thrakien, og bese hant, at lade Peonierne bryde op fra deres Boliger, bringe baade dem selv, deres Koner og Born til ham. Hyster jog strax afsted med dette Budskab til Hellepons- lod sig satte over, og leverede Megabazos Bladet. denne havde læst det, og saaet Bevisere fra Thrakien, de han i Helten mod Peonien. Da nu Peonierne erfæ 15. , at Perserne gik imod dem, samlede de en Hær, hvor de trak sig ned mod Kysten, i den Tanke, Perserne probe at trænge ind her. Peonierne vare altsaa belæpaa, at holde Megabazos's Hær ude, som kom imod ; men da Perserne erfarede, at Peonierne havde samlet og holdt den Indgang ved Kysten besat, toge de, siden arde Bevisere, den øverste Bei, og oversaldt, uden Peonierne fik Nys derom, deres Byer, som vare blottede

for Mænd; og efterdi de oversaldt dem tomme, bemægti
de sig dem let. Og da Pæonerne erfarede, at deres Byer
erobredes, stilles de strax ad, droge hver til sit, og over-
sig til Perserne.

Derpaa maatte følgende Pæoniske F
flag: Siropæonerne, og Pæoplerne, og alle indtil E
Prasias, bryde op fra deres Boliger, og lade sig føl-

16. Asien. De derimod omkring Bjerget Pangatos, og Dober-
Algrianerne og Ddomanterne, og de omkring Søen Pra-
bleve aldeles ikke undervungne af Megabazos. Dog pr-
de han ogsaa paa, at drive dem ud, som have deres B-
ger i Søen paa følgende Maade: Midt ude i Søen st-
der et Plantegulv paa høie Pæle, med en smal Adgang
Fastlandet over en eneste Bro. Pælene under Gulvet l-
i sordums Tid alle Indvaanerne sat i Fællesskab; men i
sætte de dem efter følgende Lov: de hente dem fra et Bi-
hvis Navn er Orbelos, og for hver Kone, En ægter, sa-
han tre Pæle derunder; og Enhver tager sig mange Ke-
De boe der paa følgende Maade. Enhver eier paa Gu-
en Hytte, hvori han lever, og en Lem, som er indret-
Gulvet, og gaaer ned til Søen. Deres spæde Børn b-
de med en Strikke om Foden, af Frygt for, at de si-
rusle ned. Deres Heste og Lastdyr give de Fiske til Fe-
Heraf er der saa stor en Mængde, at naar man aabner L-
men, og lader en tom Kurv ved en Strikke gaae ned i Si-
kan man efter en fort Tids Forlob trække den op, full
Fiske. Der findes to Slags Fisk, som de kaldte Papras
Tilon. De Pæoner, som blev undervungne, maatte
saa lade sig føre til Asien.

17. Da Megabazos havde undervunget Pæonerne, sei-
han Gesanter til Makedonien, syv Perser, som næst h-
selv vare de fornemste i Hæren. Disse blev sendte
Amyntas, for at kræve Jord og Vand for Kong Dar-
Fra Søen Prasias er der kun meget fort til Makedon-
Til Søen stoder nemlig først det Bjergværk, hvorfra Al-
andros i den senere Tid havde en Indtagt hver Dag af
Talent Sølv; næst Bjergværket folger Bjerget Dysor
og saa snart man kommer over det, er man i Makedon-

nu disse Perser, som blev sendte til Almyntas, kom 18.
og stedtes for Almyntas's Ansigt, krævede de Jord og
for Kong Darios. Dette gav han dem, og bog dem
til Gjest. Derpaa lod han anrette et prægtigt Maal-
og bevertede Perserne venstabeligen. Da de efter
stidet endnu blev siddende ved Bagrene, talde Perserne
des: Makedoniske Gjesteven! Vi Perser have for
, naar vi give et stort Gjestebud, da at bringe baade
Medhustruer, og vore virkelige Koner tilbords med.
som Du nu har modtaget os med Velvillighed, og be-
r os prægtigt, og giver Kong Darios Jord og Vand,
da vor Skik. Hertil svarede Almyntas: Perser, dette
er ikke Skik hos os, men Mænd og Kvinder holde
hver for sig; imidlertid, siden I, der ere vore Herrer,
i kræve dette, skal det ogsaa bevilges Eder. Med disse
lod Almyntas Kvinderne hente. Da nu disse kom
hans Opfordring, satte de sig i en Rad ligeover for
rne. Da Perserne nu saae de sjonne Kvinder, forte
lgende Tale til Almyntas: Dette var ikke klogt gjort; thi det
e været bedre, Kvinderne slet ikke være komme, end at
m, og ikke satte sig hos dem, men sad ligeoverfor, og
e dem Hiensmerte. Almyntas saae sig da nødt til, at
e, de skulde satte sig hos dem. Da Kvinderne adløbde,
Perserne dem strax paa Bryret, saasom de havde
et vel meget, ja Adskillige prøvede vel ogsaa at kyssé
Almyntas saae det nok, men holdt sig relig, end- 19.
dt han var opbrage, da han var megen Frygt for Per-
. Men Alexandros, Almyntas's Søn, som var til-
, og Bidne hertil, var, som man kunde vente af en
ing, der ikke havde provet Modgang, ikke mere istand
tvinge sig. I sin Forbitrelse talde han dersor saale-
il Almyntas: Fader, tænk du paa din Alder, og begiv
til Ro; Du behøver ikke at holde ud ved Drifkelaget.
skal blive tilstede her, og forsynne Gjesterne med alle
edenheder. Heraf mærkede Almyntas, Alexandros
e en voldsom Handling ihinde, og sagde: Son, jeg
r mig omtrent til Meningen af det, Du i Hidsighed

- yttrer; Du vil nemlig have mig bort, og da ude
Boldsomhed. Jeg beder Dig dersor, ikke at foretage Σ
mod disse Mænd, at Du ikke skal gjøre os ulykkelige;
find Dig i det, Du er Vidne til. Imidlertid vil jeg
 20. Dig i at gaae min Vei. Efterat Amyntas med denne
havde begivet sig bort, sagde Alexandros til Perserne:
ster, disse Kvinder ere ganske til Eders Tjeneste, em-
onste, at have Omgang med dem alle, eller med nog
dem, hvilke det skal være. Σ denne Henseende maae Σ
give Eders Willis tilkjende. Men det er snart paa Σ
at Σ gaae tilsengs, og jeg seer, Σ have Eder en god Σ
lader dersor, om Σ saa synes, disse Kvinder gaae
at bade sig; og naar de have badet sig, skulle Σ faae
igjen. Med disse Ord, Perserne samtykkede nemlig
lod han Kvinderne gaae ud, og begive sig til Kvindes-
Derpaas lod Alexandros ligesaa mange glathagede Mænd
som der havde været Kvinder i Tallet, tage Kvinde-
klæder paa, gav dem Dolke, og forte dem saa ind.
da han havde ført dem ind, talde han saaledes til Perser-
Perser, vi have ikke, det jeg troer, ladet det mangle paa
get ved Eders Bevertning; thi Σ have faaet, ikke blot
hvad vi havde, men ogsaa Alt, hvad det var os mulig
bringe tilveie og stafse. Ja, hvad der er det Fornemst
Alt, vi overlaade Eder endog vore Modre og Søstre, se
 Σ tilfulde skulle see, at Σ nyde al den Eresbeviisning
os, Σ fortjene, og tillige berette Kongen, som har aff
Eder, hvorledes en Hellenere, Underkonge over Makedone
har bevertet Eder godt, baade med Bord og Seng.
disse Ord lod Alexandros en Makedoner, som gjaldt
Kvinde, sætte sig hos hver Perser. Da nu Perserne
 21. vedde at røre ved dem, dræbte de dem. Og paa di-
Maade kom disse af Dage, saavel de selv, som deres
tjente. Der fulgte nemlig baade Vogne, og Tjenere,
et heelt stort Optog med dem. Alt dette blev skaffet afv-
tilligemed alle Folkene. Siden, ikke ret lang Tid derefter,
der en stærk Undersøgelse ester disse Mænd fra Persernes Σ
Og dem vandt Alexandros ved Klogstab, ved at give

en mange Skatte, sin Søster, hvis Navn var Gygæa. disse Opoffrelser vandt Allexandros Bubares, en Perser, reren for dem, som ledte efter de Dinkomne. Saaledes nu disse Persers Død dysset ned i Stilhed. Men at 22.

Perdikas's Efterkommere, sons de selv angive, ere ner, derom er jeg ikke alene selv overbevist, men jeg ogsaa i det følgende af min Historie bevise, at de ere ner. Tilmed have ogsaa de Hellener, som føre Ops ved Kampagne i Olympia, antaget, at det forholdsrig saaledes. Da Allexandros nemlig ønskede at kæmpe, om derhen i denne Hensigt, vilde de Hellener, som skulde hans Medkæmpere, udelukke ham, paa den Grund, at kampagne ikke vare for Barbarer, men for Hellener. da Allexandros bevisste, at han var en Udgiver, blev erkjendt for en Hellener, og da han vilde prove Bedrøv, træf Loddet ham med den Første. Saaledes er nu gaaet til.

Megabazos kom altsaa med Pæonerne til Hellespontos; 25. atter han over, og kom til Sardis. Eftersom Histæos Milesios allerede byggede paa den Bye, han havde udstiftet sig og faaet til Foraring af Darios, som Belønning, han havde bevaret Broen, og denne Egn, som hedder Milesios, ligger ved Floden Strymon, havde Megabazos, hvad Histæos var ifærds med, og saa snart han kom Sardis med Pæonerne, talde han saaledes til Darios: Konge! d er det, Du har gjort, at tillade en dygtig og klugener, at anlægge sig en By i Thrakien? Hvor der baade Klipstommer i Overslodighed, og meget Klaretræ og vuærker; og rundt omkring boer en talrig Mængde af Hellener og af Barbarer. Naar disse faae en ørre, ville de gjøre Alt, hvad han byder dem, baade og Nat. Du maa i erfors standse denne Mandsværk, for du ikke skal indvikles i en indenrigst Krig. Send paa en mild ade Bud efter ham, og lad ham standse dermed. Og naar har ham, maa Du sørge for, at han ikke mere kommer til ener. Ved disse Forestillinger overtydede Megabazos let 24. Darios, da han meget rigtig forudsaae, hvad der vilde skee. Der-

paa sendte Darios et Bud til Myrkinos, og lod sige:
Hiccos, Kong Darios lader Dig sige: Daar jeg tænker
om, finder jeg, at Ingen mener det bedre med mig og i
Unliggender, end Du. Dette har jeg erfaret ikke af
men Gjerninger. Nu, da jeg tænker paa et vigtigt For-
gende, maa Du derfor endeligen komme til mig, at jeg
meddele Dig det. Disse Ord slog Histicos Lid til, og
han tillige satte megen Priis paa, at være Kongens Ki-
 giver, kom han til Sardis. Da han var kommen
talde Kong Darios saaledes til ham: Histicos, jeg
ladet Dig hente af følgende Aarsag. Saasnart jeg
vendt tilbage fra Skytherne, og Du var kommen mig
Hine, var der ingen Ting, jeg inden soie Tid savnede i
meget, som at see Dig, og have Dig at tale med; thi
indsaae, at den kosteligste af alle Statte er en forstandig
Konge som mener det godt; og paa begge Dele har Du givet
Beviser i mine Unliggender. Du har gjort vel i at komme
og jeg gjor Dig nu følgende Forstag: opgiv Miletos og
nyanlagte By i Thrakien; følg mig til Susa; deel med mi-
hvad jeg har, og vær min daglige Gjest og Raadgiver.

25. Saaledes talde Darios, og efterat han havde sat Artaþunes, der var hans Broder paa Faderens Side, til at være Underkonge i Sardis, drog han til Susa, og forte Histicos med sig. Otanes udnævnte han til at være Unfører Kyst-Tropperne. Dennes Fader Sisannes, som var en
de Kongelige Dommere, havde Kong Kambyses, fordi han
for Penge havde affagt en uretsfærdig Dom, ladet dræbe
flaae hele Hudens af, og efterat han havde ladet Hudens trække
ham, havde han ladet skjære Nemmer af den, og den Stol
trække dermed, han havde siddet paa, som Dommer;
efterat Kambyses havde ladet den betrække, havde han
navnt til Dommer isteden for Sisannes, som han havde
ladet henrette og flaae, Sisannes's Son, og paalagt ham
at huske, hvad det var for en Stol, han sad paa som Do-
26. mer. Denne Otanes, der maatte sætte sig paa denne Stol
var det, som dengang blev Megabazos's Efterfolger i Ge-
herreposten. Han undervang Byzantierne og Kalchedon

; han erobrede Antandros i Landstabet Trvas; han erobrede Lamponion; og med Skibe, som han fik af Lesbierne, rede han Lemnos og Imbros, som dengang endnu begge beboede af Pelasger. Lemnierne kæmpede tappert, 27. vergede sig en Tid, inden de blev overvundne. Over af dem, som blev tilbage, satte Perserne Lykaretos nderkonge, en Broder til Maandrios, den forrige Konge Samos. Denne Lykaretos døde, som Regent paa Lem-

Narsagen hertil var denne: Han gjorde dem alle til ver, og undtvang dem, nogle, fordi han beskyldte for, at have holdt sig tilbage fra Felttoget mod Skytne, andre, for at have tilfejet Kong Darios's Hær Skade Tilbagetoget fra Skytherne. Dette var nu, hvad han hædte, som Feltherre.

Der paa ophørte for ikke ret lang Tid Ulykkerne, men 28.

i blev Naxos og Miletos en Kilde til Ulykker for Ionier-
Thi for det første udmarkede Naxos sig ved Velstand i for de øvrige Øer; for det andet havde Miletos den-
g paa samme Tid sin meest blomstrende Periode, ja var end-
n Prydelse for Ionien. Men i tidligere Dage havde den,
Menneskealde igjennem, lidt i høieste Grad af indvortes
ligheder, indtil Parierne havde tilveiebragt Orden i Sta-
; thi dem havde Milesierne af alle Hellener valgt til
giftsmænd. Parierne bragte dem paa følgende Maade 29.
at forsone sig med hverandre: De fornemste Mænd iblandt
i kom til Miletos, og da de fandt deres Ejendomme i
orsærdelig Uorden, erklærede de, at de vilde gjennemreise
Øs Land. Dette gjorde de, og gjennemreiste hele Miletos's
Strikt, og naar de i det øde Land saae en veldyrket Mark,
egnede de Navnet paa den Marks Eiermand. Efterat
de gjennemreist hele Egnen, og fun fundet saa flige, kaldte
saasnart de kom ned til Byen, Folket sammen, og udnævn-
em, til at bestyre Staden, hvis Marker de havde fundet vel-
kede; thi de formodede, sagde de, at de vilde være samme Om-
z for det Allmindelige, som for deres Eget. De øvrige Mile-
-, de forrige Urostiftere, anordnede de, skulde adlyde disse.
aledes havde nu Parierne tilveiebragt Orden hos Milesierne.

— 7 —

30. Men dengang blev disse Stæder paa følgende Maas
Ailde til Ulykken for Jonien. Paa Maxos blev nogle
Rige drevne i Landflygtighed af Folket, og disse Flygtn
kom til Miletos. I Miletos var Aristagoras, Molz
ras's Son, Statholder, en Svigersøn og Fætter til Histri
Lytagoras's Son, som Darios holdt fåst i Susa. Hjør
var nemlig Fyrste i Miletos, og befandt sig just i Susa
denne Tid, da Maxierne kom, som forhen havde i
Gjestevenner af Histrios. Da Maxierne kom til Mil
bade de Aristagoras, om han kunde skaffe dem en
for at de kunde vende tilbage til deres Fædreland.
han betænkte, at, hvis de ved hans Hjælp kom tilbag
Etaden, vilde han blive Herre over Maxos, brugte
Gjestevenskabet med Histrios til Paaskud, og førte følg
Tale til dem: Selv er jeg rigtig nok ikke Mand for, at i
Eder saa stærk en Hær, som udfordres til, at føre Ede
bage imod de Maxiers Villie, som ere Herrer af Et
thi, som jeg hører, have Maxierne otte tusind Kriger
mange Krigssartsier. Men jeg skal gjøre mig al Umag
at iværksætte det, og jeg tanker, det vel lader sig gjøre
følgende Maade. Artaphernes er min Ven. Han er
Son af Hystaspes, og Broder til Kong Darios, og er
falingsmand over alle Kysttropper i Asien; har en ti
Hær og mange Skibe. Denne Mand, venter jeg, vil gi
hvad vi anmode ham om. Da Maxierne hørte dette, c
droge de Aristagoras, at besørge Alt saa godt,
kunde, og bade ham, at love Gaver og Udgifterne til
toget, hvilke de selv skulde udrede; da de gjorde sig m
Haab om, at, naar de viste sig for Maxos, vilde Maxi
gjøre Alt, hvad de forlangte af dem, ligesom ogsa
øvrige Oboere; thi af disse Kykladiske Øer stod endnu ii
under Darios.

31. Aristagoras kom derpaa til Sardis, og fortalte A
phernes, at Maxos var en Øe, rigtig nok ikke af stort Omf
men for Resten stjon og god, og nær ved Jonien; der fo
tes mange Rigdomme og Slaver. Foretag dig derso
Felttog mod dette Land, og bring de Landflygtige tilb

have forladt det. Og naar Du gør dette, skal Du alene finde en betydelig Sum liggende rede hos mig, den Udgifterne til Hæren; thi dem er det billigt, at vi, føre den, udrede; men Du skal ogsaa forsøge Kongens dølser med Øer, nemlig Naxos selv, og dem, som ere nrigige af den, Paros, Andros, og de øvrige saakaldte ader. Dersra kan Du let gaae videre, og angribe øa, en stor og rig Ø, der er ligesaa stor, som Kypros, meget let at erobre. Hundrede Skibe ere tilstrækkelige, til undertvinge alle disse Øer. Den anden svarede ham med ende Ord: Den Unviišning, Du giver, er fordeelagtig Kongens Stat, og dette dit Raad er godt i alle Maader, iagen, hvad Antallet af Skibe angaaer. Istedet for hunde Skibe, skal Du finde to hundrede liggende rede til Fort. Men Kongen maa ogsaa selv give sit Samtykke her-

Da Aristagoras hørte dette, blev han meget glad, og 52.
dte tilbage til Miletos. Men Artaphernes sendte Bud ſuſa, og anmeldte, hvad Aristagoras havde fortalt ham, Efterat Darios selv havde givet sit Samtykke dertil, ud- ede han tohundrede treradaarede Skibe, og en overmaade ig Hær, deels Perſer, deels andre Bundsforvante; og Antører for disse udnævnte han Megabates, en Perſer, Ichæmenidernes Slægt, en Fætter af ham selv og Darios. Det var hans Datter, Lakedæmoneren Pausanias, Kleom- tos's Son, ifald den Fortælling ellers er sand, i den se- e Tid beilede til, da han havde faaet Lyft til, at blive øste i Hellas. Efterat Artaphernes nu havde udnævnt gabates til Feltherre, affendte han Hæren til Aristagoras.

Efterat Megabates havde fra Miletos faaet Aristago- 53.
og den Joniske Hær og Naxierne med sig, seillede han, i det hedte, til Hellespontos; og da han var ved Chios, han Skibene ankre ved Raukasa, for derfra med Nor- vind at sætte over til Naxos. Innidertid skulde Naxierne gaae tilgrunde ved denne Flaade; der indtraf nemlig gende Tilfælde. Da Megabates engang giftrundt, og røg Naxierne paa Skibene, sandtes der paa et Skib fra Naxos Ingen, til at holde Vagt. Han blev opbragt, og

besalede sine Drabantter, at opføge dette Skibs Hovedbsi som hedte Skylax, og trække ham igjennem et Alarehu Skibet, og surre ham fast saaledes, at Hovedet blev for, eg Kroppen inde. Da nu Skylax var bunden, der En, som lod Aristagoras vide, at Megabates havi det hans Gjestevens fra Myndos binde og mishandle. gik derpaa hen, og gjorde Forben hos Perseren; men da Bon blev afflaet, gik han selv hen, og løste ham. Da Z bates horte dette, blev han meget opbragt, og lod sin Z bryde ud mod Aristagoras. Men denne sagde: Hvar Du vel hermed at bestille? Har Artaphernes ikke assendt for at Du skulde adlyde mig, og seile, hvorhen jeg bi Hvad gjør Du Ophævelser for? Dette sagde Aristag. Men derover blev den Aanden vred, og da det blev Nat, f han nogle Folk med et Fartsi til Maros, for at undei
54. Maxierne om Alt, hvad der forestod dem. Maxierne h nu aldeles ingen Formodning om, at denne Flaade va stemt mod dem; men saasnart de erfarede det, brag strax Alting fra Landet ind i Staden, belavede sig pa Beleiring, og forte Levnetsmidler og Drifkevarer ind i B og saaledes vare disse belavede paa den Krig, som for dem. Da de Andre nu satte over med Skibene fra Chic Maros, og rykkede frem, fandt de dem bag deres Mure beleirede Staden i fire Maaneder. Men da Perserne h fortæret de Penge, de havde bragt med sig, og Aristag selv tilsat meget, og Beleiringen krævede endnu mere, byggede de de landflygtige Maxier en Fæstning, og tilbage til Fastlandet, med usorrettet Sag.

55. Aristagoras var nu ikke i stand til, at opfyldte sit L til Artaphernes; tillige trykkede Omkostningerne ved Heldt ham, som bleve ham affordrede. Han svævede i Angest Hæren Intet havde udrettet, og han havde faaet Megal til Fiende, og ventede, at man vilde tage Regjeringen Miletos fra ham. I sin Angest for alt dette, tankte paa, atrive sig løs. Hertil stodte nemlig ogsaa den Om dighed, at der var kommen en Mand, med Skrift pa Hoved, fra Susa, fra Histiros, med et Bink til Arist

at han skulde rive sig løs fra Kongen. Histiaos onskelig, at give Aristagoras et Vink, at han skulde rive sig men da han aldeles ikke var i stand til paa nogen anden ide at give det med Sikkerhed, efterdi Beiene blev beseede, lod han den troeeste af sine Slaver rage sit Hoved, derpaa, og oppebiede, at Haarene groede ud igjen. snart de vare groede ud igjen, sendte han ham til Miles uden andet Vrende, end at han, naar han kom til tos, skulde bede Aristagoras, rage Haarene af ham, etragte hans Hoved. Skriften indeholdt, som jeg ogsilt forhen har sagt, et Vink til at rive sig løs. Dette ve Histiaos, fordi han betragtede sin Fastholdelse i Susa et stort Uheld. Naar der nu skete Opstand, havde han et Haab om, at man vilde lade ham drage ned til Ha men naar der ikke udbredt Uroligheder i Miletos, funde aldrig gjøre Regning paa, at komme der mere. Dette 36. makte nu Histiaos, og derfor affendte han Budet. Alle Omstændigheder stodte sammen, og kom Aristagoras een og samme Tid. Han holdt derfor Raad med sine aengere, og meddelelte dem baade sin egen Mening, og der var kommet fra Histiaos. Alle de andre vare nu samme Mening, og stemmede for, at man skulde rive sig men Historieskriveren Hekataos var fra Begyndelsen ikke for, at man skulde begynde Krig mod Persernes Konge han opregnede derfor alle de Folkestag, Darios regjering over, og hans Magt. Men da hans Forestillinger Indtryk gjorde, raadede han dem dernæst, at sørge de ved en Flaade funde blive Herrer over Havet. Og sagde han, saae han rigtig nok aldeles ikke, hvorledes man skulde lade sig gjøre; thi han vidste, at Milesiernes Konge var svag, men hvis man borttog den Skat i Templet Branchiderne, som Lyderen Krissos havde skjenket der havde han meget Haab om, at de kunde gjøre sig til her af Havet, og derved vilde de baade selv saae en Skat Brug, og Fienderne kunde ikke plyndre den. Denne sit var meget betydelig, som jeg har fortalt i den første Bog min Historie. Dette Forslag gik imidlertid ikke igjennem;

- men man besluttede desvagtet, at rive sig løs, og En af
skulde seile til Myus, til den Hær, som var kommen till
fra Mæros, og befandt sig der, og såge, at tage de Al
37. rere til Fange, som havde været med paa Skibene. Ja
goras blev assendt i denne Forretning, og tog ved Lisi
Fange Oliatos, en Søn af Ibanolis, fra Mylassa,
Histioos, en Søn af Tymnes, fra Termera, og K
en Søn af Errandros, hvem Darios havde skjenket
tylene, og Aristagoras, en Søn af Heraklides, fra Ky
foruden mange Andre. Derpaa gjorde Aristagoras naben
Opstand, og opbed Alt mod Darios. Og først nedli
han for et Syns Skyld Regjeringen, og gjorde Mileto
en Fristat, for at Milesierne skulde være villige til, at
Deel i hans Opstand. Siden gjorde han ogsaa i
øvrige Ionien det samme; nogle af Fyrsterne forjog
nemlig, men de Fyrster, som han havde gjort til Fange
de Skibe, som havde været med mod Mæros, dem udi
rede han, for at gjøre sig Stæderne forbundne, og o
38. leverede Enhver til den Stad, han var fra. Koes i
nu Indvaanerne i Mithlene, saa saat de sik ham i deres H
der, ud, og stenede ham; Indvaanerne i Kyma deri
lode deres Første drage bort, og de fleste Andre lode
ligeledes drage bort. Fyrsterne bleve altsaa afflasse
Stæderne. Da nu Aristagoras fra Miletos havde afsl
Fyrsterne, og befalet Alle, at indsætte en Feltherre i en
Stad, gik han derpaa selv paa et treradaaret Skib,
Gesant, til Lakedæmon; thi han maatte staffe sig en ma
Bundsforvant.
39. I Sparta var Anaxandrides, Leons Søn, ikke i
Konge og ilive, men allerede død; Kleomenes, Anaxai
des's Søn havde Regjeringen, som han havde fået,
for sine Fortjenesters, men sin Fedsels Skyld. Anaxai
des havde nemlig sin Søsterdatter til Kone, og elskede h
hjertesigen, men havde ingen Børn. Under disse Omis
digheder lode Ephorerne ham falde for sig, og sagde:
Du end ikke selv tenker paa din Fremtid, bør vi dog
være ligegyldige ved, at Eurystenes's Stamme udd

maa verfor forskyde den Hustru, Du har, efterdi hun bringer Dig Born til Verden, og ægte en anden, og ved vil Du vinde Sparernes Bisald. Men han gav Svar: Ingen af Delene vilde han gjøre; og det var smukt af dem, at raade og opmunstre ham til, at forskyde Kone, han havde, som han ikke havde Noget at udsætte, og tage sig en anden; heller ikke vilde han adlyde dem. paa holdt Ephorerne og Oldingerne Raad, og gjorde 40. xandrides folgende Forstag: Eftersom vi nu engang see, Du hænger fast ved den Kone, Du har, maa Du dog e følgende, og ikke sætte Dig derimod, at Sparerne med Hensyn til Dig skulle tage haardere Forholdsregler. orlange ikke af Dig, at Du skal forskyde den Kone, Du

Viis hende fremdeles den samme Kjærlighed, som nu, ig foruden hende en anden Kone, som kan bringe Born i erden. Dette deres Forstag indvilligede Alaxandrides i; den havde han to Koner, og boede i to Huse, ganske

41. Spartisk Stil. Efter ikke ret lang Tids Forløb, te den Kone, han sidst havde ægtet, denne Kleomenes erden, og gav saaledes Sparerne en Thronfølger. Ogsaa forste Kone, som hidindtil havde været ufrugtbar, netop da frugtsommelig, og derved mødte der hende ende Tilfælde. Da den sidste Kones Paarørende hørte, at virkelig var frugtsommelig, gjorde de Stei, og sagde, at hun Pralerie af hende, hun vilde udgive et ander i for sit. Herover vare de meget forbittrede, og da plukket kom, toge Ephorerne, af Mistro, Plads omkring u, og passede paa, medens hun fødte. Efterat hun e født Dorieus, bragte hun strax efter Leonidas, og efter ham Kleombrotos til Verden. Nogle sige endog, Kleombrotos og Leonidas vare Twillinge. Den anden derimod, som havde født Kleomenes, og som var en er af Prinetades, Demarmenos's Søn, havde ingen flere i siden.

42. Kleomenes var imidlertid, som man fortæller, ei blot rigtig klog, men næsten affindig. Dorieus derimod var ørste af alle sine Fevnaldrende, og vidste ret vel, naar

det gik efter Fortjeneste, maatte han faae Regjeringen. 2
var nu Dorieus's Tanker. Da Alaxandrides døde,
Lakedæmonierne, ifolge Loven, satte den ældste, Kleom
til Konge, blev han følgeligen opbragt; og eftersom
ansaae det for under sin Verdighed, at have Kleomenes
Konge, begjerede han Mandstab af Sparterne, og
dermed til et fremmed Land, uden enten at have spurgt
let i Delphi, hvilket Land han skulde gaae til, for at ned
sig, eller gjort noget, hvad der ellers er Brug ved
Lejlighed; men i sin Forbittrelse, foer han med sine Far
til Libyen, og til Bevisere havde han Folk fra Thera.
Kom til Kinyps, og nedsatte sig i den skjonneste Egn af
en, ved Floden. Men herfra blev han i det tredie Aar fo
get af Makerne, et Libysk Folk, og Karchedonierne, og
45. derpaa til Peloponnesos. Der gav Autichares, en
nier, ham, ifolge Laios's Spaadomme, det Raad, at
legge Heraklea paa Sikelien; thi hele Egnen ved
tilhørte, sagde han, Herakliderne, fordi Herakles selv ha
bemægtiget sig den. Da han horte dette, begav han
til Delphi, for at spørge Draklet, om han vilde erobre
Land, han havde isinde at drage til, og Pythia svarede
at han vilde erobre det. Herpaa tog Dorieus den saa
Glaade, som han havde fort til Libyen, og seilede
44. Italien. Paa denne Tid vare, efter Sybariternes
Fælling, de selv og deres Konge Telys i Begreb me
Felttog mod Kroton, og da Indvaauerne i Kroton
meget bange, bade de Dorieus, at han vilde hjelpe
og deres Bon blev opfyldt. Dorieus tog derpaa Deel i
toget mod Sybaris, og var med at indtage Sybaris. 2
gjorde nu, efter Sybariternes Fortælling, Dorieus og
Folk. Men Indvaauerne i Kroton sige, at ingen Frem
tog Deel med dem i Krigen mod Sybariterne, undt
allene Kallias, af Jamidernes Slægt, en Spaamand
Elis, og han paa følgende Maade. Han undveeg
Telys, Sybariternes Fyrste, og kom til dem, fordi
Ofring, han gjorde i Anledning af Krigen mod Kroton,
45. havde været ham gunstig. Dette sige nu disse. B

er anføre følgende Beviser herfor: Sybariterne en hellig
og et Tempel, ved den torre Flod Krastis, hvilket
euss, efter deres Fortælling, da han havde været med
dtage Byen, skal have bygget for Athene, med Tilnavn:
Krastiske. Desuden beraabe de sig paa Dorieus's Død,
det vigtigste Beviis, nemlig at han omkom, fordi han
lede imod Spaadommen; thi hvis han ikke havde ind-
sig i noget Uvedkommende, men udført sin Bestemmelse,
han have erobret Egnen ved Eryx, og beholdt sin
ring, og da vilde hverken han selv, eller hans Hær
omkommen. Indvaanerne i Kroton derimod anføre,
allias fra Elis sit mange udvalgte Stykker Land ved
on, hvilke Kallias's Efterkommere ogsaa endnu paa
Tid vare i Besiddelse af; Dorieus derimod og Dorieus's
kommere sit Intet; og hvis Dorieus havde taget Deel
gen mod Sybaris, maatte han dog have faaet mange
ge mere, end Kallias. Dette er nu de Beviser, begge
anføre, og det staae til Enhver, at holde med dem,
giver Ret. Tillsige med Dorieus seilede ogsaa nogle 46.
e Sparter, som vilde anlægge en Stad i Forening
ham: Thessalos, Parabates, Keleas og Euryleon.
at disse med hele deres Udrustning vare ankomne paa
lien, blevé de overvundne i et Slag af Phøniker og Eges-
, og faldt; Euryleon var den eneste af dem, som hav-
illet anlægge en Stad i Forening, der undgik denne
hne. Han bemægtigede sig med de Overblevne af Hæ-
Ninoe, som var anlagt af Selinusier; og hjalp til at
Selinusierne fra deres Ennehmer Pithagoras. Men
it han havde ryddet ham afveien, opkastede han sig selv
yrste i Selinus, og var Ennehmer, men kun for en
Tid; thi Selinusierne gjorde Opstand, og dræbte ham
Zeus's Alster paa Torvet, hvor han havde søgt Tilflugt.
Dorieus fulgte og faldt Philippus, Butakides's Son, 47.
Kroton, som havde været forlovet med Telys's Datter i
aris, og var flygtet fra Kroton. Men da Gistermaalet
ham seil, seiledে han til Kyrene. Hersfra drog han nu
og fulgte ham med et treradaaret Skib, som var hans

eget, og Mandstab, han havde udrustet paa egen Bekost. Han havde seiret i Olympia, og var den skønneste lener paa sin Tid. Og formedelst sin Skønhed opna han hos Egestæerne Noget, ingen Ander havde opnaaet byggede nemlig et Heroskapel paa hans Grav, og

48. Øffringer til ham. Paa denne Maade fandt Dorieus sin Død; men havde han kunnet finde sig i at have menes til Konge, og var bleven i Sparta, da var han Konge i Lakedæmon; thi Kleomenes regjerede ikke ret længe, men døde uden Sonner, og efterlod sig kun een Datter, Navn Gorgo.

49. Alkistagoras, Fyrsten i Miletos, kom altsaa til Sparta, imedens Kleomenes havde Regjeringen. Og da gik hen at tale med ham, havde han, som Lakedæmon fortælle, en Kobbertavle med sig, hvorpaa der var udskaaret et Omrids af hele Jorden, tilliggemed hele Hav og alle Floder. Da Alkistagoras sikkert ham i Tale, talde saaledes til ham: Kleomenes, Du maa ikke undre over den Besværighed, jeg har paataget mig ved en Herhen; mit Anliggende er nemlig dette. At Jonernes Land ere Trælle istedenfor frie, er vistnok en stor Skam. Sorg for os selv, men tillige frem for de øvrige for Eder, som I staae i Spidsen for Hellas. Udriver da nu, Hellenernes Guder, Jonerne, der ere af samme Blod, I, af deres Trældom. Og dette vil være Eder en let Tid; thi deels ere Barberne ikke tappre; deels have I hvad Krig angaaer, naaet det høieste Punkt, med Hætil Tapperhed. Deres Stridsmåade er denne: En Bu et fort Spyd; de gaae i Slag med lange Beenklæder, med hoie Hatte paa Hovedet. Følgeligen ere de let overvinde. Tilmeld have Beboerne af htiint Fastland Herligheder, end alle andre tilsammen: Guld, for at gynde dermed, Sølv, Kobber, brogede Klæder, Læder og Slaver; og alt dette kunne I, saafremt I ønske selv komme i Besiddelse af. De boe, det ene Folk tæt det andet, som jeg skal forklare. Her tæt ved Jonerne nlig Lyderne, som beboe et sjont Land, og have meget S

viſſe Ord pegede han paa det Omrids af Jordens, som
indstaaret paa den Tavle, han havde med sig. Til
mne, vedblev Aristagoras, grændſe her Phrygerne, mod
, som blandt alle Folk, jeg kender, have den størſte
gde af Øvæg og Korn. Til Phrygerne grændſe Kap-
erne, ſom vi kalde Syrier; og diſſes Naboer ere Kili-
, ſom strække ſig indtil dette Hav her, i hvilket her
Kypros ligger; de ſvare Kongen temhundrede Talenter
ig Aſgivt. Til Kiliferne grændſe her Armenierne, ſom
des have meget Øvæg; og til Armenierne Matinerne,
ie det Land her. Til diſſe grændſer det Land her, Kiſ-
I dette ligger ved denne Flod her Choaspes Eusa,
Stad her; der opholder den ſtore Konge ſig, og der
Skatkamrene. Naar I erobre denne Stad, kunne I,
Rigdom angaaer, frit maale Eder med Zeus. I maue
g for et Lands Skyld, ſom ikke juſt er ſtort, heller ikke
ødt, og kun af lidet Omfang, vove Kamp med Mes-
ne, ſom ere Eder vorne, med Arkader og Argiver, ſom
en eie Guld eller Sølv, Noget, Mangen er ſaa begjerlig
at han ſætter ſit Liv paa Spil i Kamp. Men da det
til Eder, let at blive Herrer af hele Aſien, ville I da
noget andet? Dette var Aristagoras's Tale. Og
menes gav ham følgende Svar: Fremmede fra Miletos,
væſtter at ſvare Dig til tredie Dag. Saavidt kom de
ng. Da nu den bestemte Dag til Svaret kom, og
dfandt dem paa det aftalte Sted, spurgte Kleomenes
Aristagoras: hvor mange Dages Vei der var fra Jonernes
til Kongen. Og Aristagoras, ſom ellers var en klog
o, og godt forſtod at ſnakte for den Ainden, begik her
eil; thi Sandheden maatte han ikke ſige, naar han vil-
inge Sparterne over til Aſien, men han sagde den
og svarede: det var en Vei derop paa tre Maaneder.
fbred Hii den videre Forklaring, ſom Aristagoras var
grev med at give om Veien, og sagde: Fremmede fra
ros, pak Dig fra Sparta, inden Sol gaaer ned; thi
ikke noget Forſlag, ſom flinger godt i Lakedæmoniernes
, at Du vil føre den en Vei af tre Maaneder bort fra

51. Havet. Dette sagde Kleomenes, og gik derpaa hjem. Aristagoras tog en Oliegreen, og gik til Kleomenes's Ø. Og da han var kommen ind, som En, der søgte Vælje, bad han Kleomenes, at han vilde høre ham, og lade Barnet gaae ud. Hos Kleomenes stod nemlig Datter, ved Navn Gorgo. Dette var ogsaa hans Barn, og dengang i en Alder af otte, eller ni År. Kleomenes bød ham sige, hvad han vilde, og ikke paa sig nogen Evang for Barnets Skyld. Aristagoras bega med at love ham ti Talenter, hvis han vilde opfylde Begjering. Og da Kleomenes afslog det, vedblev Aristagoras at forhøie Summen, indtil han tilbød ham halv sindstyve Talenter. Da raabte Barnet: Fader, den mede bestikker Dig, hvis Du ikke gaaer din Vej. Klænes syntes godt om Barnets Advarsel, og gik ind i et Værelse, og Aristagoras drog aldeles bort fra Sparta sandt ingen Lejlighed til, at give nærmere Oplysninger Veien op til Kongen.

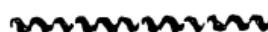
52. Med denne Vej forholder det sig nemlig saaledes: findes allevene kongelige Standqvarterer og ypperlige berger; og hele Veien gaaer igjennem beboet Land, sikker. Paa den Strækning igjennem Lydien og Phrygia der nemlig tyve Standqvarterer, og fire og halvfemsind og en halv Parasang. Paa Phrygien følger Floden H. ved hvilken der er en Port, som man nødvendigvisser igjennem, for at komme over Floden. Der er også stærk Vagt ved den. Maar man nu kommer over i Kildokien, og reiser her indtil Grændserne af Kilikien, e otte og tyve Standqvarterer, og hundrede og fire Parager. Ved disse Grændser maa man igjennem to Porte forbi to Vagter. Maar man nu er kommen herigjennem reiser gjennem Kilikien, er der tre Standqvarterer, og ten en halv Parasang. Grændsen imellem Kilikien og Armenien er en Flod, som man sætter over paa Skibe; Navn er Euphrates. I Armenien er der femten Standqvarterer, til at tage ind i, og sex og halvtredsindstyve en halv Parasang; og der er ogsaa en Vagt. Igj

Land løber der fire Floder, som man sætter over paa
:, og dem er det aldeles nødvendigt, man maa over.
første er Tigris; og dernæst den anden, og den tredie,
ar samme Navn, men ikke er samme Flod, og heller
ar samme Udspring. Den førstnævnte af dem kommer
g fra Armeniernes, og den sidstnævnte fra Matienernes
. Den fjerde Flod har Navaet Gyndes, og den var
Kyros fordum deelte i trehundrede og tredessindstyve
ler. Naar man nu her fra Armenien gaaer ind i Lan-
natiene, er der fire Standquarterer. Og kommer man
a over i Landskabet Kissia, har man elleve Standvar-
, og to og fyretstyve og en halv Parasang til Floden
ispes, som man ligeledes sætter over paa Skibe; og
den ligger Staden Susa. Dette udgjør i Alt hun-
: og elleve Standquarterer. Saamange Standvar-
, til at tage ind i, findes der paa Reisen fra Sar-
op til Susa. Hvis nu Kongeveien er opmaalt rig- 53.
i Parasanger, og en Parasang udgjør tredive Stadier,
den jo gjør, er der tretten tusinde og fem hundrede
dier fra Sardis til den Kongebolig, som fører Navn
Memnon; thi der er firehundrede og halvtredessindstyve
sanger. Tilbagelægger man nu hver Dag hundred
alvtredessindstyve Stadier, medgaaer der netop halv-
indstyve Dage. Følgeligen havde Aristagoras fra Mile- 54.
ket, da han svarede Lakedamonieren Kleomenes, det
en Vei af tre Maaneder op til Kongen. Og isald Nogen
inger endnu større Misagtighed, skal jeg ogsaa angive
hertil maa man nemlig endnu regne Veien fra Ephesos
Sardis. Og nu, siger jeg, er der i det Hele fjorten
id og fyretstyve Stadier fra det Helleniske Hav til
a; thi denne Stad er det, som hedder Memnons. Fra
esos til Sardis er der nemlig fem hundrede og fyretstyve
dier; og følgeligen bliver den tre Maaneders Vei tre
ze længere.

Da Aristagoras drog bort fra Sparta, gik han til 55.
en.

Den Udgave, som er lagt til Grund ved denne Oversættelse, er
Herodoti Halicarnassei Historiarum libri IX. Cod.
cem Sancrofti manuscriptum denuo contulit, nec no
reliquam lectionis varietatem commodius digessit Tho
mas Gaisford. Lipsiae, MDCCCXXIV. VI.

en offentlige Examen i Odensee Cath-
eskole, for Aaret 1826, begynder Ons-
en den 13 Septbr., og fortsættes daglig
Kl. 8 til 12, og fra 3 til 6 i følgende
den:

Schriftlig Prøve.

Onsdag, den 13 September.

Formiddag. Eftermiddag.
og III. Klasse Latinst Stiil. IV. og III. Klasse Øv. af Latin.

Torsdag, den 14 September.

Formiddag. Eftermiddag.
og III. Klasse . Historie. IV. Kl. Øv. af Tydsk og Fransæ.
II. Klasse . Latinst Stiil.

Fredag, den 15 September.

Formiddag.
og III. Klasse . Religion.

Mundtlig Prøve.

Fredag, den 15 September.

Formiddag. Eftermiddag.
og I. Klasse Hist. og Geogr. IV. Klasse Tydsk og Fransæ.
II. Klasse . . Græst.

Løverdag, den 16 September.

Klasse hele Dagen Latin.

Formiddag. Eftermiddag.
. Klasse Historie og Geogr. II. og I. Klasse . Danst.

Mandag, den 18 September.

Klasse hele Dagen Græst.

Formiddag. Eftermiddag.
. og I. Klasse Arith. og Geom. II. og I. Klasse Naturhistorie.

Tirsdag, den 19 September.

Formiddag. Eftermiddag.
. Klasse Arith. og Geometri. IV. Klasse . . Hebraist.
(Candidaterne Physik). III. Klasse . . . Tydsk.
. Klasse . . . Religion.

Formiddag.	Eftermiddag.
IV. Klasse Historie og Geogr.	IV. Kl. Religion og Ny
II. Klasse Latin.	III. Klasse Heb.

Torsdag, den 21 September.

III. Klasse hele Dagen	G
Formiddag.	Eftermiddag.

II. og I. Klasse . . . Franſe.	II. Klasse Arithm. og Ge

Fredag, den 22 September.

III. Klasse hele Dagen	G
Formiddag.	Eftermiddag.

III. Klasse . . . Franſe.	Z

Løverdag, den 23 September.

Formiddag.	Eftermiddag.
IV. Klasse . . . Physik.	III. Klasse . . . P
II. Kl. Religion og Bibelhist.	I. Klasse Latin og Reli

Mandagen den 2 October, Formiddag Kl. 8, foretages der løbige Prøve med dem, der ere anmeldte til Optagelse i Skoli næste Skoleaars Begyndelse.

Efterat Optagelse i højere Klasser, og Omflyttelse i selve ferne er, ifølge Examens Udfald, samit Disciplernes Flid og gang i det forløbne Skoleaar, bestemt ved den Censur, som tilendebragt Examens holdes af samtlige Lærere, foretages Location i en offentlig Forsamling, som holdes paa Gymn Auditorium, Tirsdagen den 3 Octbr. Kl. 10 Formiddag.

De Candidater, som i Aar forventes at blive mitterede til Universitetet, ere følgende:

- 1) Christian Møller fra Odense
- 2) Frid. Jørg. Sevel fra Nyslingeji
- 3) Hans Andr. Viborg fra Faaborg.

Venner af Videnskabelighed, Skolens og Ungl mens Velhyndere, indbydes herved ærbdigst ti beære denne offentlige Examens, og pa gende offentlige Regnskab for sammes Udfald, deres hædrende og opmunrende Mærværelse.